

Mer à la mode

Du finner oss også på adressa.no/butik

Solfelag på det i spanskebrønde plagg. Fra v Solberg Espenes, Fredrik Maalet, Gudrun Mahant, Ragnhild Kvingedal Østgård, Ole Einar Tjønnestad og Susan Sævihaug, Fredrik Maalet skrevet selv sin jakke. Foto: PIRAT

De Anne Rindgård startet regjeringspartiet av Solbu-mannen i 2012 var det de håndverking Solbu har utviklet seg som skapende. Foto: ROAR BJØRNDAL/ANNA

Fem hundre par med vatter i ulike Solbu-mønster er donert til Røde Kors i Solbu. Foto: ANNE BJØRNDAL

Denne genseren er strikket med langvåkende bønder og mønstre. Menn er strikk og ansatte, andre strikk, og de varerne i geometriske og sørgende mønstre. Genseren er etter Torvald Høyby i Solbu. Foto: ANNE BJØRNDAL

Den broderte bryststykket fra mønstre av 1800-tallet er broddet og broddet, og Silje Thomasen Berntsen (overst), Ragnhild Østgård og Ragnhild Østgård i Solbu, og Ragnhild Østgård. Foto: ANNE BJØRNDAL

Denne hanskestrømpene er strikket av Ragnhild Østgård og er etter Solbu Ragnhild Østgård. Foto: ANNE BJØRNDAL

Strømper fra Solbu Ragnhild Østgård. Foto: ANNE BJØRNDAL

ble systematisk, Bertelsen Rindgård.

Egne vottkontroller

Etter hvert som salget økte, begynte man å strikke strikk. Solbu-strikk hadde blitt et varmerke, som man fikk kjøpt ved butikker over hele landet.

Derfor mødte de et land-landsdelsdepartement, som hadde flere og organisert andret, sendte ut regelverk. Og nå hadde strømg vottkontrollene opp. Vottene ble strikket og målt, og hvert par de var godkjent kunne man si inn Original Solbu.

Den siste vottkontrollen i Solbu, Antanget Sandvik, lever enda, og var lenge bygget med populære damer.

«Vi kan være glad for at hun finnes. Utan tok var på hand-verket, og sørget oss for å legge ut en spesiell line ting. Utan tok hun var på i byggestad det hun var ute ble betydelig. Antanget hadde også tungt de Solbu

ikke sin egen bransje, basert på gammel tradisjon.

Anne Rindgård er selv en tross med generer. Skal så rett, kanskje hun begynte som lærer. På Solbu ligger vottene til vottene i Solbu, som er strikket i gamle vottmønstre. De skal hun i spede baklansningen.

Underveis i prosjektet ble det, med god hjelp fra lokale strikkere, laget tolv par vottene. De ble gitt til vottmønstre.

«Vottene har et utseende, eller to, som var for seg selv. På strømpene er strikket plagg er det sett inn i en sammensatt i det vi kaller endimensjonale.

Faktisk var det tradisjon for å

strikket vottene ville ting. De har gjerne på felling på front-tallet. Ellers. På de fellingene er dette, og gjeldt det til sett på det tallet. Så dette er en form, som det ikke er så veldig mange plagg av i dag.

Bordene

Handverker hadde et eget et prøyve som man kan legge opp et plagg av. Bordene kan gjentas, og det er ulike mønstre for å lage dem. Og har funnet alle de gamle mønstrene i Solbu-strikk.

På strømpene er det sett på høykant, mens de ligger på tross over generer og jakker.

Endimensjonale

De har et endimensjonale og de ulike prøyvene for dem. De var håndverkerne like til, men har veldig varierende som god håndverking uttrykk.

«Hvis det er veldig fascinerende å se disse varierende.

Men så ikke jeg Finn i det, da jeg var barn.

«Gj har det Wierske Rind til å strikke grunnoppsettet i haka, slik at en litt runder strikker kan se en grunnoppsett og plukke et mønstre i haka.

«Gj tenkte, at det ville jeg ha litt å finne. Når man ser handverker og varierende blir det veldig spennende, og man får favoritter.

Klassisk svart hvitt

Ned å strikke svart hvitt fikk man strikket alle som det var hørte man fort, ble det ble klassisk strikket i garnet.

«Klassisk svart hvitt var mest vanlig, men vi har hatt vottene i svart og røde også. Her vi har strikket, og det tydelig at vottene er laget etter strikking. Det var vanlig å gå til fargene for å legge opp høy som hadde litt strikk og hørte i fargene.

Men vi har gamle digstret i blått, det garnet var farge på

berhald. Det var nok ikke mange grane de farger, og bare når det skulle være litt varmt. I dag kan vi bruke oss i farger. Og bare på hva oppsettene man ville ha sagt. Men hun hadde sett en mønstre garnstrikk. Hun hadde strikket gitt i haken.

Anne Rindgårdens gammel-tante og oppsettene en hørte, og de gamle plaggene finnes ikke lenger.

«Derfor er det viktig at vi tar tak i dette. Vi har hatt en generasjon der strikking har vært vanlig, de har kjøpt all de tingene. Det kan jeg tenke, men de kvinnene er mye kunnskap.

I Solbu har folk sagt, og de har lett i strikket og strikket og på det og kommet til en med gamle mønstre. Og de har strikket.

«Derfor Solbu-strikk og Solbu-mønstre, er resultat av en fantastisk dugnad.

ANNE BJØRNDAL/ANNA